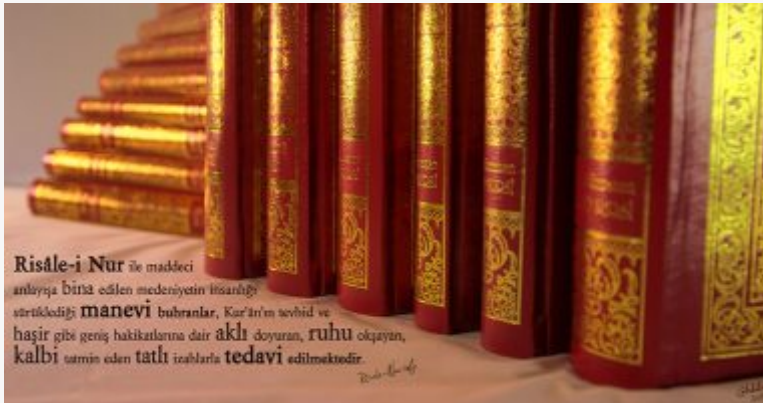

Psikolojik taarruzları lâhikalarda verilen ölçülerle püskürtebiliriz

Psikolojik harekât taktikleri, lâhika mektuplarında yapılan ve nur talebelerinin şevk, gayret ve dinamizmlerini en ağır ve olumsuz şartlarda bile diri tutmayı amaçlayan tavsiye, telkin, ihtar ve ikazların ne kadar önemli olduğunu çok daha net görmemizi sağlıyor.

Psikolojik harekât ve lâhikalar

Ergenekon davası netice itibarıyla boşa çıkarılsa da, bazı önemli gerçeklerin ifşasına vesile oldu. Davanın hakimlerinden, daha sonra kızağa alınan Hüsnü Çalmuk'un 2005-9 yılları arasında Genelkurmay'da hazırlandığı belirtilen psikolojik harekât planlarını inceleyerek hazırladığı rapordaki şu ifadeler gibi:

"Hedef kitlede belirsizlik oluşturmak, şüphe yaymak, kendine olan güveni kaybet(tir)mek, geleceğe olan umudunu azaltmak, bıkkınlık yaratmak, moralini bozmak, güçsüz oldukları kanaatini hakim kılmak..." (Star, 21.12.12)

Buradaki hedef kitleden kasıt elbette ki "irtica" kapsamında görülen cemaat ve tarikatlar başta olmak üzere gönüllü hizmet grupları...

Demek ki, cemaatleri zaafa uğratmak ve içeriden çökertmek için bu taktikler de kullanılıyor.

Bu maksatla, cemaat bünyesinde şu veya bu sebeple var olan boşluklar kullanılıp belirsizlik oluşturulmaya çalışılırken, mensupları arasında, birbirlerine karşı şüphe uyandırılmak isteniyor.

Kendilerine, cemaatlerine ve hizmetlerine duydukları güvenin sarsılması hedefleniyor.

Geleceğe olan umutlar söndürülmek suretiyle hem mevcut hizmetler sabote edilmek, hem de yeni hizmet projeleri engellenmek isteniyor.

Cemaat mensuplarının bıkkınlık ve bezginlik psikolojisine sokulması, morallerinin bozulup şevklerinin kırılması için propaganda yapılıyor.

Bu yöndeki propagandalar, alttan alta “Biz artık gücümüzü ve etkimizi kaybettik, bu şekilde bir yere varamayız” telkinleri üflenerek ve derin desteklere mazhar başka bazı adreslerde oluşturulmuş gösterişli, şaşaalı tablolarla kıyaslamalar yapılarak daha da pekiştirilmeye çalışılıyor.

Öncelikle şunu ifade edelim:

Bu psikolojik harekât taktikleri, Üstadın lâhika mektuplarında talebelerin şevk, gayret ve dinamizmlerini en ağır ve olumsuz şartlarda bile diri tutmayı amaçlayan tavsiye, telkin, ihtar ve ikazlarının ne kadar önemli olduğunu çok daha net ve çarpıcı bir şekilde kavramamızı sağlıyor.

Lâhika mektuplarını bu gözle okuduğumuzda bunun çok sayıda ilginç örneğiyle karşılaşılıyor.

İşte bu örneklerden bazıları:

“Me’yus olmayınız. hem merak ve telaş etmeyiniz, inayet-i Rabbanîye inşaallah imdadımıza yetişir. (...) Bizi birbirinden ve Nurlardan kaçırmak planları dahi akim kalacak.” (Şuâlar, s. 757)

“Şimdi en ziyade bizi ve Nurları vurmak ve sarsmak için en fena plan, Nur talebelerini birbirinden soğutmak ve usandırmak ve meşrep ve fikir cihetinde birbirinden ayırmaktır.” (s. 798)

“Nurlarla meşgul oldukça sıkıntılar azalıyor. Vazifemiz Nurlarla iştigaldir, geçici şeylere ehemmiyet vermemek ve sabır ve şükretmektir.” (s. 814)

“İhtiyat, temkin ve meşveret lâzım.” (s. 833)

“Sebat ve metanetiniz, masonların ve münafıkların bütün planlarını akim bırakıyor.” (s. 478)

Lâhikalarda buna mümasil daha birçok örnek var. Onun için, hayat ve hizmet devam ettiği sürece lâhikaları da “döne döne” okumamız şart.

“Hadsiz bir metanet”

Dünya durdukça devam edecek olan Nur hizmetinde istihdam edilme nimet ve şerefine mazhar kılınan bahtiyarların, bu nimetin büyüklüğü ile mütenasip çetin ve zorlu imtihanlarla karşı karşıya oldukları ve olacakları da bir vâkıa. Çünkü *“Cennet ucuz değil.”*

Ve Risale-i Nur’a, özellikle de lâhikalara baktığımızda hem bu çeşit çeşit imtihanlara ilişkin ikazların, hem de bunları aşmak için uymamız gerekli prensiplerin vurgulandığını görüyoruz.

İşte onların birkaçı da şu cümlede:

“Bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve hayatı ve cihanı sarsacak hadiseler içinde hadsiz bir metanet ve itidal-i dem ve nihayetsiz bir fedakârlık taşımak gerektir.” (Tarihçe, s. 481)

Bu zaman, ahirzaman. Hayatın her alanında müthiş fitnelerin kol gezdiği, manevî fırtınaların ortalığı kasıp kavurduğu tehlikeli bir zaman.

Adım başı bizi bekleyen tuzaklar var.

Ve hizmetin önüne çıkarılan muzır maniler.

Fert fert her birimizin dünyasında bunların çok farklı versiyonları kendisini gösterebiliyor.

En çok da zaaf ve boşluklarımızı kullanıyor.

Rahat meyli, rehavet, gevşeklik, uyuşukluk, tembellik, nemelâzımcılık, havalecilik, irade eksikliği ve kararsızlık, boşvermişlik, ihmalkârlık...

Duyarsızlık, yılgınlık, bezginlik, şevksizlik...

Enaniyet, kendini beğenmişlik, benmerkezcilik, “dediğim dedik”çilik, inatçılık, “En doğruyu sadece ben bilirim” saplantısı, başına buyrukluğ, hiçbir şeyi paylaşmadan münferit hareket...

Kardeşlik hukukunu hiçe sayan kırıcı, itici, dışlayıcı tavırlar, sevgi ve şefkat eksikliği, baskı ve tahakküm, farklılıklara tahammülsüzlük...

Muhatap olunan bed muameleleri hazmedemeyip, bunlara, hizmeti zora sokup zaafa düşürecek küskünlük ve tepkilerle karşılık vermek...

Para ve mal hırsı, dünyaperestlik, müsriflik...

Makam-mevki düşkünlüğü, şöhret tutkusu...

Gösteriş ve şov merakı, göz boyamacılık...

Tıpkı gövdeye giren kurtların yaptığı gibi manevî bünyenin içten içe kemirilmek istenmesi...

Arkadan iş çevirerek sinsice vurulan ihanet darbeleri... İkiyüzlülük, dalkavukluk, yalakalık...

Ve nefis-şeytan işbirliğiyle insanın istikamet çizgisinden uzaklaştırılması için kullanılacak daha birçok zayıf damar ve

riskli boşluk...

İşte risalelerdeki ilgili bahislerde ve mektuplarda bütün detay ve ince nüanslarıyla yer alan izahlar, yapılan ikazlar ve dile getirilen tavsiyeler, bunlara bina edilen tuzakları boşa çıkararak yola devam etmenin anahtarlarını sunuyor bize. En başta, dünyanın rahat ve ücret değil, çile ve hizmet yeri olduğu dersini veriyor. "Vazifemiz hizmet; netice bize değil, Allah'a aittir" diyor. Bizi birinci derecede ilgilendiren şeyin, hizmeti en iyi şekilde ifa etmeye çalışmak olduğunu, neticeyi Allah'ın takdir edeceğini söylüyor.

Muzır maniler ve artan zorluklar karşısındaki tavrımızın, çabucak pes edip vazgeçmek değil, müşkilâtın ziyadeleşmesine paralel olarak güçlenen bir irade, kararlılık ve şevkle mukabele etmek şeklinde olması gerektiğini ifade ediyor.

Kendi küçük dünyamızda ve dar çevremizde önümüze çıkan zorluk ve engellerin ötesinde, aktardığımız cümlede belirtildiği gibi, "hayatı ve cihanı sarsacak hadiseler"i ve fırtınaları aşabilmek için "hadsiz bir metanet, soğukkanlılık ve nihayetsiz bir fedakârlık" taşımamız gerekiyor.

Hiçbir olumsuzluk karşısında bezginliğe ve yılgınlığa düşmeyen, şevk-i mutlak düsturuna sarılarak yola devam eden hadsiz bir metanet...

Duygusal ve fevrî tepkilere asla tevessül etmeyip daima aklıselim, hikmet ve denge çizgisinde yürümeyi başarabilen bir soğukkanlılık...

Ve bütün duygularını, enaniyetini, gerekirse izzet ve haysiyetini, dünyasını, kısaca herşeyini davasına feda eden nihayetsiz bir fedakârlık...

İlâveten, menfiliklerle hiçbir şekilde meşgul olmayıp hep müsbete yönelen bir irade ile daima nura, ihlâsa, imana kuvvet verecek hizmetlere odaklanmak. Nur mesleği bunu gerektiriyor.